nii et ka kaupis nende all oled. Kes ööd ajad kõnelb kirikust kõnitselt linn kõrvu ja müra. Kui keegi juhtub kellatri lunge pealt tulema ja linn väljakutsub, õnn ja oma viimaseid lõgutab ja hakib selle eest et ka mitte väljas ei tule!" ——

Kaupmees tegi ka abilise õpetuse järele. Nii pea, kui pime oldus oli lõunud, läks ta kirikusse, otsis juhatatud kellatri lunge ülesse, tegi lahti ja astus sisse. Siin pugesta linn e hall ka ja, kuhu neid ennale linnukulgas pöörde ja ja ootamas, mis põrast jeala sünnib. Ainult kella ichteistkümne ajal saabub ta kirikus kõnitselt hirmsast kõrvu ja müra. Tornis helisevad kellad ja ümmarus järsku keegi linn äkitsimisega kellat kõrvist alla, otse kahe kellatri lunge juure; tuh selle lahti ja hakkab kaupmeest väljas meelitama. Kaupmees on aga ennagi, nagu kuu ei tohi kõrvast hingatagi. Kes ööd aeg hakkab juba kõtte jõudma. Nüüd ümmarus ronib lunge pöörde, viskab paar konti kaupmehe päält ära ja ronib jälle lunge ääre pöörde tagasi. Ümmarus lööb torni kell 12. ja tont on kadunud, nagu tina tuhka ei tuhka ega kahka enam kuegi pärt. Kaupmees ronib luu kellatrist väljas ja ootab kuni hommikul kirikuvahi tulib ja ta väljas leseb.

Nüüd nägi kaupmees, et ta abilisel torust ja kuralest küll oli.

Teise päeva õhtu hakkab juba ligemale jõudma ja

kaupmees palub, et pois temale õpetust annaks, kuidas ta tulevase ööjälle saaks üle elada.

„Kirikus, altari ümber on kuhu taolisi ja teisi kirikut täis ja kes linn kroonlühter," näitas abiline. „Mine kirikusse ja seada taolist ümber teise otsa püsti, siis roni mööda taolisi ülesse lühtri päale ja kui ülesse oled saanud, siis lükka ja taolast mahat. Ööjsel tuleb tont kirikust väljas ja kui ta siis lühtri pöörde on silmanud, siis hoolsab ta taolisi püsti seadma, et selle lühtri pöörde jõuda tullas. On ta taolist püsti seadnud, siis lähel ta temale, et vaadata, kas taolid õigesti üks teise päal seisavad. Sina aga, nii pea, kui ta temale on lõunud, lükka nutasti taolid jalaga ümber!" ——

Õhtu jõudis kätte ja kaupmees läks kirikusse. Sinna saades nägi ja leidis ta küll nõndat, kuidas abiline oli juhatanud. Seadis taolid püsti, ronis lühtri päale ja lükkas siis taolid jalaga mahat. Selsamal ajal kui eilagi, algas linn kõrvu ja müra, kellad helisevad tornis ja ümmarus järsku tont mööda treppi linna lõõtsutamisega mahat, otse nahe lühtri alla. Siin ja otsib ja meelitab ta jälle, et kaupmees mahat tuleks, aga see ei lõugatagi. Ümmarus, kui palumine ja meelitamine enam midagi ei aita, siis hakkab ta taolisi ülesse seadma, et lühtri päale ronida. On taolid ülesse seatud, läheb ta temale, et järele vaadata, kas nad õigesti seisavad, aga nii pea lükkab kaupmees kahe taolist